

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/737/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

81/2012. (II. 15.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ a jogi képviselője útján 2011. december 2-án előterjesztett **panaszát** a 2012. február 15-én tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésztett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos jogi képviselője postai úton terjesztette elő beadványát, amelyben az alábbiakat adta elő.

A panaszost 2011. július 3-án 2 óra 25 perckor igazoltatták a T. városi Rendőrkapitányság járőrei. Ennek keretében szondát fújattak vele, amely előbb 0,45 ezrelék, majd 0,41 ezrelék értéket mutatott.

A jogi képviselő álláspontja szerint a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.), a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.), a közúti közlekedési előéleti pontrendszerrel szóló 2000. évi CXXVIII. törvény, valamint a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény módosításáról szóló 2011. évi LXXIII. törvény rendelkezései szerint az igazoltató rendőr nem vehette volna el a panaszostól a helyszínen a vezetői engedélyét, mivel az ott mért alkoholszint nem érte el a 0,5 ezrelékes értéket. Erre

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

tekintettel a jogi képviselő kérte az eljáró hatóságot, hogy a panaszos vezetői engedélyét szolgáltatassa vissza, erre azonban azóta sem került sor.

A jogi képviselő véleménye szerint az intézkedő rendőrök eljárása jogellenes volt, amellyel a panaszosnak kárt is okoztak.

Tájékoztatást nyújt a beadványban a jogi képviselő arról is, hogy az ügyet később a M. városi Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályára tették át, de a jogosítvány visszaadásáról ez a hatóság sem rendelkezett. Álláspontja szerint az eljáró hatóságok nincsenek tisztában a jogi háttérrel, és bizonytalanságuk palástolására tartják vissza a panaszos vezetői engedélyét.

2) Tekintettel arra, hogy a sérelmezett rendőri intézkedés időpontja és a panasz előterjesztése között viszonylag hosszú idő telt el, továbbá mivel a jogi képviselő a panaszbeadványhoz nem mellékelte az eljárási jogosultságát igazoló meghatalmazást, a Testület a képviselőt a panasz kiegészítésre hívta fel, kérve hogy bocsásson a Testület rendelkezésére olyan meghatalmazást, amelyben a panaszos a panasz eljárásában való képviselőre jogosítja fel, és szolgáljon magyarázattal a panasz késedelmes előterjesztésével kapcsolatosan.

A jogi képviselő válaszeleveléhez mellékelve megküldött egy 2011. december 1-jén kelt meghatalmazást, amelyben a panaszos a felhatalmazta, hogy képviselőt a Testület előtt folyó eljárásban ellássa.

Előadta továbbá, hogy ügyfelével azért nem tették meg az esemény bekövetkezte utáni 8 napon belül a bejelentést a Testületnél, mert bíztak abban, hogy az eljáró illetékes hatóságok megoldást találnak a fennálló problémára. Először 2011. július 15-én jelezték aggályaikat a T. városi Rendőrkapitányság felé, majd azt követően – 2011. július 20-án – a T. városi Önkormányzatnak és – 2011. július 25-én – F. város jegyzőjének. A válasz a fent említett szervektől lassan érkezett meg, és valamennyi megkeresés eredménytelen volt. 2011 novemberében végül a panaszos és jogi képviselője megkereste a T. városi Ügyészséget és az M. városi Rendőrkapitányságot is, azonban ezen megkeresések is eredménytelennek mutatkoztak. Ezért fordult végül a panaszos és a jogi képviselő a Testülethez.

A kiegészítő iratban foglaltak szerint az ügyben az alapvető probléma abból fakad, hogy a fent megjelölt hatóságok nem a jogi képviselő által feltett kérdésre válaszoltak, amikor válaszeleveleiket megírták. Egyetlen dolgot kellene, illetve kellett volna ugyanis kivizsgálniuk, mégpedig azt, hogy jogosult volt-e az eljáró rendőr a helyszínen a panaszos jogosítványának elvételére vagy sem. A jogi képviselő véleménye szerint ebből a szempontból teljesen irreleváns, hogy mennyi a megtippelt véralkoholszint, és a helyszínen megállapított légalkohol-mérésekor nem vehette volna el az intézkedő rendőr a jogosítványt. Amennyiben pedig mégis elvette az engedélyt – az orvosszakértői vizsgálat eredményének megérkezéséig –, a panaszos és a jogi képviselő kérelmére tekintettel vissza kellett volna azt szolgáltatni. Mivel azonban ez nem történt meg, a panaszosnak a rendőrség eljárása kárt okozott.

3) A jogi képviselő beadványához mellékelte a fent említett, 2011. július 15-én a T. városi Rendőrkapitányságnak, 2011. július 20-án a T. városi Önkormányzatnak és 2011. július 25-én F. város jegyzőjének írt leveleit. Megküldte továbbá F. város jegyzőjének 2011. augusztus 1-jén kelt levelét, amelyben az eljáró ügyintéző arról nyújtott tájékoztatást, hogy a vezetői engedély visszaadására a hatályos jogszabályi rendelkezések értelmében nincs lehetőség. Szintén a Testület rendelkezésére bocsátotta T. város jegyzőjének végzését, amelyben az eljáró ügyintéző a panaszos vezetői engedélye visszavonásával kapcsolatos iratoknak a

hatáskörrel és illetékességgel rendelkező F. városi Okmányirodához való áttételről rendelkezett.

A válaszlevél mellékletei között megtalálható a M. városi Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály vezetőjének válaszlevele is, amelyben a jogi képviselő figyelmét a rendőrség az alábbiakra hívta fel. A sérelmezett eseményekkel összefüggésben a panaszos ellen a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 188. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő ittas állapotban elkövetett közúti járművezetés vétségének gyanúja miatt rendelték el nyomozást. A rendőri intézkedés során a panaszost a rendőrök kétszeres vérvételre állították elő. A vérvétel alkalmával történt orvosi vizsgálatkor a klinikai tünetek alapján az orvos a panaszost enyhén ittasnak találta. A levett vérminták alkohol koncentrációja az első esetben 0,74 g/l ezrelék, míg a második esetben 0,82 g/l ezrelék volt. Az intézkedés során a panaszos vezetői engedélyének helyszíni elvételére a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 27. § (1) bekezdés a) pontja alapján került sor. A BM rendelet 31. (3) bekezdés b) pontja alapján a panaszos járművezetési jogosultsága a büntetőeljárás jogerős befejezéséig szünetel, a vezetői engedély visszaadására a büntetőeljárás befejezését megelőzően nincs lehetőség. A BM rendelet 31. § (6) bekezdés alapján továbbá amennyiben a vezetési jogosultság szüneteltetésének feltételeit az eljáró hatóság az eljárás megindítását követően észleli, a helyszíni elvétel szabályait kell alkalmazni.

A jogi képviselő a Testület rendelkezésére bocsátotta végül a T. városi Ügyészség vezető ügyészének levelét is. Az ügyész tájékoztatása szerint a panaszos ellen ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt folyik eljárás a M. városi Rendőrkapitányságon, amellyel összefüggésben a jogi képviselő 2011. december 2-án küldött beadványára reagálva az alábbiakat közli. A gépjárművezetői engedély helyszíni elvételét kifogásoló panasz elbírálására az ügyészségnek nincs hatásköre, a panaszt az Rtv. 92. § (2) bekezdése alapján az intézkedést foganatosító rendőri szervnél kell előterjeszteni. A jogi képviselőnek a gépjárművezetői engedély visszaadásával kapcsolatos kérelmét az ügyészségnek nem áll módjában teljesíteni, mivel a nyomozás az ügyben még folyamatban van. Azzal összefüggésben tájékoztatja ugyanakkor az ügyész a jogi képviselőt, hogy a helyszínen a rendőr alkoholszondát alkalmazott, így a kapott 0,45 mg/l-es eredmény nem a véralkohol szintet, hanem a kilélegzett levegő alkoholtartalmát jelzi. Az igazságügyi szakértői módszertani útmutató szerint ez az eredmény legalább 0,9 ezrelék véralkohol szintet jelent.

A jogi képviselő a T. városi Rendőrkapitányság válaszlevelét vagy határozatát ugyanakkor nem küldte meg.

II.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése értelmében „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni”.

A panaszos előterjesztéséből megállapítható, hogy a sérelmek felismerése – azok jellegéből fakadóan – egybeesett az intézkedés foganatosításának időpontjával, így a konkrét esetben az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdés első fordulata alkalmazásának volt helye.

Mivel a sérelmezett intézkedésre 2011. július 3-án került sor, a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő az intézkedés utáni nyolcadik napon, 2011. július 11-én járt le. A jogi képviselő a beadványt azonban a levélen található postai bélyegző szerint csak 2011. december 2-án adta postára.

A Testület azokban az esetekben, amikor nem igazolható kétséget kizáróan, hogy a panaszos a jogorvoslati lehetőségekről – így a Testülethez fordulás lehetőségéről – az eljáró rendőröktől tájékoztatást kapott, rendszerint elfogadja a panaszos igazolási kérelmét a határidő elmulasztása miatt.

Jelen esetben azonban a jogi képviselő nem a tájékoztatás elmulasztására, hanem arra hivatkozott, hogy ügyfelével azért nem tették meg az esemény bekövetkezte utáni 8 napon belül a bejelentést a Testületnél, mert bíztak abban, hogy az eljáró illetékes hatóságok megoldást találnak a fennálló problémára, és csak azt követően fordultak a Testülethez, hogy úgy látták, ez nem fog bekövetkezni.

A Testület ezt az indokot nem fogadja el a késelem igazolására, az igazolási kérelem intézményének ugyanis nem ez a törvényes funkciója. Igazolási kérelmet akkor lehet előterjeszteni, ha az érintett valamilyen méltányolható okból akadályoztatva van valamilyen jogi aktus megtételében. A panaszos – illetve jogi képviselője – esetében nem ez volt a helyzet: nem voltak akadályoztatva a panasz megtételében (sem fizikailag, sem információ hiány miatt), hanem csupán úgy döntöttek, hogy az általuk sérelmesnek gondolt intézkedésre (illetve annak következményére, tehát arra a helyzetre, hogy a panaszos kikerült vezetői engedélyének birtokából) más jogi utakon – és nem a Testületen keresztül – próbálnak orvoslást találni. Az a tény, hogy ezen jogi utak nem bizonyultak célravezetőnek, nem tekinthető olyan körülménynek, amely – valamely akadály elhárulása okán – az igazolási kérelmet megalapozza.

A Testület megjegyzi, hogy az igazolási kérelemnek akkor sem adhatott volna helyt, ha a jogi képviselő arra hivatkozik, hogy a panaszos nem kapott megfelelő kioktatást a panasztételi lehetőségről. A panaszos ugyanis legkésőbb 2011. július 15-én – ekkor írt ugyanis a panaszos képviselőjében eljárva a jogi képviselő levelet a T. városi Rendőrkapitányságnak – jogi képviselőt hatalmazott meg a sérelmezett eseményekkel kapcsolatos ügyeinek vitelére.

A jogi képviselőnek ügyvédi hivatásánál fogva tudomással kellett bírnia arról, hogy a panasz előterjesztésére az Rtv. milyen határidővel milyen lehetőségeket biztosít, így arról is, hogy a Testületnél a panasz a sérelemről való tudomásszerzéstől számítva nyolc napon belül terjeszthető elő. Erre figyelemmel a jogi képviselőtől elvárható lett volna, hogy abban az esetben, ha a meghatalmazást határidőn belül kapta, július 11-ét megelőzően, ha pedig a panaszos 2011. július 11. után adott neki megbízást, azt követően haladéktalanul előterjessze a Testületnél a panaszt, és szükséges esetben a késelem miatt igazolási kérelemmel éljen – arra hivatkozva, hogy ügyfelétől csupán a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő letelte után kapott eljárési jogosultságot.

A Testület következetes gyakorlata, hogy a jogban járatlan panaszos mulasztásával nem tekinti egyenértékűnek a jogi képviselő késelemét, amely ráadásul jelen esetben mintegy négy és fél hónapos volt, ezért azt a panaszjogról való rendőri tájékoztatás igazolható elmaradása esetén sem tekinthette volna igazoltnak.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 93. § (1) bekezdésére – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

A panaszbeadvány alapjául szolgáló hivatkozással összefüggésben a Testület ugyanakkor szükségesnek tartja megjegyezni a következőket.

A BM rendeletnek a sérelmezett események idején hatályos 27. § (1) bekezdés b) pontja feljogosította a rendőrt, hogy a vezetői engedélyt a helyszínen elvegye, ha a jármű vezetője az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szabs. rend.) 42. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott ittas vezetés szabálysértésének elkövetésével gyanúsítható. Ezt a szabályt a megkülönböztető és figyelmeztető jelzést adó készülékek felszerelésének és használatának szabályairól szóló 12/2007. (III. 13.) IRM rendelet módosításáról és a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet egyes rendelkezéseinek hatályon kívül helyezéséről szóló 22/2011. (VII. 19.) BM rendelet 5. § (2) bekezdés c) pontja helyezte hatályon kívül 2011. július 22-ével. Ezt követően a rendőrnek tehát nincs lehetősége arra, hogy ittas vezetés szabálysértésének gyanúja esetén a vezetői engedély elvételéről döntsön, a panaszolt esemény azonban ezt az időpontot megelőzően következett be.

A Szabs. rend. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján, aki vasúti vagy légi járművet, gépi meghajtású vízi járművet, úszó munkagépet úgy vezet, hogy szervezetében szeszes ital fogyasztásából származó alkohol van szabálysértést követ el. A Btk. 188. § (1) bekezdése szerint ugyanakkor az, aki szeszes italtól befolyásolt állapotban vagy a vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt vasúti vagy légi járművet, valamint gépi meghajtású vízi járművet vagy úszó munkagépet, avagy közúton gépi meghajtású járművet vezet, vétséget, azaz bűncselekményt követ el.

Az ittaság ellenőrzéséről szóló 27/2010. (OT 14.) ORFK utasítás 23. pontja értelmében pedig amennyiben a hiteles mérőeszközzel végzett első mérés eredménye, illetve ennek hiányában az alkoholteszt mérési eredménye a 0,50 mg/l értéket nem haladja meg, a szeszes ital fogyasztásából származó alkohol szervezetben való jelenlétének, ha pedig a 0,50 mg/l légalkohol értéket meghaladja, az alkoholos befolyásoltságnak a gyanúja megállapítható.

A jogi képviselő által hivatkozott 2011. évi LXXIII. törvény ugyanakkor nem tartalmaz a fenti rendelkezéseket kiegészítő, vagy a panasz tárgyát egyébként érintő előírást.

A fentiek alapján a sérelmezett események idején a rendőrségnek volt jogszabályi felhatalmazása arra, hogy ittas vezetés szabálysértés elkövetésének gyanúja miatt a panaszos vezetői engedélyének elvételéről döntsön.

Budapest, 2012. február 15.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTÉRSÜJLET